číslo: **1/2014** ročník: VI.

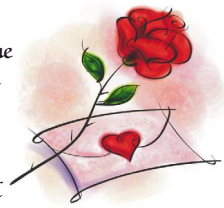
LESNIANSKE NOVINY

nepredajné štvrťročné periodikum

noviny o nás...pre nás...

3. 3. 2014

Srdečné prianie k MDŽ

Milé babičky, mamičky ale aj dievčatá ☺
K vášmu tradičnému jarnému sviatku Vám prajeme hlavne veľa lásky, pozornosti vašich partnerov a radosti z vašich detí, vnukov, manželov a všetkých blízskych.
Možno niekomu medzinárodný deň žien veľa nehovorí, v minulosti ho niekedy viac „oslavovali" muži, hoci sviatok mali ženy ☺. V tento deň však máte možnosť (alebo od tohto dňa ☺) si vzájomne darovať viac času, radosti, lásky a porozumenia ☺

Redakcia LN

Vianočný koncert v kostole Sv. Anny

Združenie folklóru Fľajšovan v spolupráci s farským úradom a združením autentického folklóru Pohronci (ďalej ZAF Pohronci) pripravilo na poslednú nedeľu v roku 2013 vianočný koncert pod názvom „Pastierske Vianoce".

V takmer naplnenom kostole sv. Anny v podvečer 29.12.2013 si mohli naši spoluobčania ako aj občania z iných obcí pozrieť a vypočuť si nádherne zvuky fujár, husličiek, mužských a detských spevov v podaní známych interpretov a nositeľov ľudových tradícii zo Slovenska. Združenie folklóru Fľajšovan už niekoľko rokov spolupracuje so ZAF Pohronci a spoločne na Slovensku vytvorili a ponúkli širokej verejnosti už viaceré programy.

Preto sa zrodil aj nápad, dopriať toto nádherne umenie v autentickom podaní aj našim ľuďom. Môžeme skonštatovať, že vďaka ústretovosti nášho dôstojného pána farára Tondru, ktorý poskytol priestory aj pastoračného centra na pohostenie účinkujúcich, vďaka pomoci firmy AVEX, ktorá finančne zastrešila toto podujatie, vďaka niektorým rodinám, ktoré sa postarali o dôstojné pohostenie pre účinkujúcich, podujatie splnilo svoje poslanie a naši spoluobčania si odniesli domov pekné zážitky tradičného ľudového folklóru. V prípade záujmu, videozáznam z podujatia sa dá objednať na telefónnom čísle 0907 119 957 u p.Viktora Chudobu.

V programe účinkovali: ZAF Pohronci z Banskej Bystrice, Mužská spevácka skupina z Heľpy, Ľ.H. FS Fialka z Partizánskeho, DFS Magurka z Oravskej Lesnej a Ľ.H. Chudobovcov z Oravskej Lesnej.

Ďakujem všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhali pri tvorbe tohto podujatia.

Viktor Chudoba

Fašiangy, Turíce, Veľká noc príde...

K najpestrejším obdobiam roka patria bezpochyby fašiangy. Striedajú sa počas nich rokmi overené tradície aj novodobé plesy. Každý sa chce vytancovať a zažiť veselú zábavu v posledné dni pred dlhým pôstom.

Kedysi mjasopust, dnes pôvodom nemecké slovo fašiangy, fašangy, fašengy. Podľa zvyklostí bol fašiang večer alebo víkend pred popolcovou stredou. Pôvodne to bolo lúčenie sa so zimou, časom sa však mnohé pomenilo. Orava patrí medzi regióny s bohatými tradíciami. Ale ako sa vraví: iný kraj – iný mrav, tak aj každá obec si fašiangy spestrovala po svojom. V niektorých sa robievali sprievody v pestrofarebných maskách, inde zase chodili prezlečení za strašidlá. Sprievod tvorili viaceré postavy: mäsiar, poľovník, kurina baba, cigánka, prespanka s deckom, strigy. Bosorky niesli košíčky s dobrotami pre deti, fľašky s dobrotami pre dospelých. Celý sprievod veselila skupina hudobníkov hrajúcich na ľudovú nôtu. V tomto zložení veselo prechádzali dedinou. Všade rovnaké boli preplnené stoly. Zabíjačkové dobroty, šišky, langoše či pagáče patria k najčastejším fašiangovým pokrmom.

Zábava sa ukončila tesne pred polnocou symbolickým pochovávaním basy. *„Čo si nám to milá basa urobila, keď si nás tak všetkých smutných zanechala. My budeme smútok nosiť, všetkých svätých vrúcne prosiť, aby sme sa na Veľkú noc mohli pri tebe točiť."*

Fašiangové a jarné zvyky však ožívajú aj dnes. Konajú sa rôzne akcie – zabíjačky, sprievody, maškarné plesy či len malé posedenia v kruhu blízkych. Aj Oravský hrad, múzeá, dediny aj mestá ponúkajú návštevníkom tematické prehliadky so zaujímavým sprievodným programom. Nenechajte sa teda dlho prehovárať a navštívte také podujatie. Dozviete sa alebo si pospomínate, ako vyzerali ostatky kedysi.

Mária Brišová

Národný týždeň manželstva

Určite každý z nás postrehol, že pár dní dozadu celý svet slávil sviatok sv. Valentína. Pre mnohých známy ako sviatok všetkých zamilovaných. Pravdepodobne, máloktorí z nás však zaregistrovali, že v týždni, v ktorom sa tento sviatok objavuje v kalendári, prebiehala taktiež medzinárodná kampaň pod názvom Národný týždeň manželstva, ktorej hlavnou myšlienkou je podpora manželského zväzku ako vzťahu medzi mužom a ženou. Jeho hlavným cieľom je snaha vyzdvihnúť hodnotu manželstva, ktorá sa pod vplyvom dnešnej modernej neviazanej kultúry vzťahu akosi stráca. Táto celosvetová kampaň vznikla v roku 1997 vo Veľkej Británii. Na Slovensku sa konala po štvrtýkrát a zapojili sa do nej nielen cirkvi, ale aj médiá, mestá či obce organizovaním rôznych stretnutí, prednášok, zľavnenou ponukou v knihkupectvách, reštauráciách, či na kultúrnych podujatiach. Samozrejme, výzva platila aj pre každé jedno manželstvo ako príležitosť spraviť preň niečo viac ako po iné dni.

Aj ja som sa celý ten týždeň zamýšľala nad tým, ako sa stať súčasťou kampane a zapojiť tak aj moje manželstvo do tejto aktivity, prinajmenšom tým, že dám môjmu manželovi najavo, ako veľa pre mňa znamená a ako veľmi si ho vážim. Mala som v pláne zbaviť sa detí, zaplatiť nejaký wellness program, dobrú večeru, alebo aspoň upiecť manželovu obľúbenú krtkovu tortu. Avšak, kým som sa popri všetkých tých každodenných povinnostiach dostala k nejakému činu, týždeň bol na konci a ja mysľou na olympijských ľadových plochách s definitívne potlačeným a zabudnutým úmyslom spraviť niečo pre túto ušľachtilú myšlienku. Výčitky svedomia som veľmi rýchlo potlačila utvrdzovaním samej seba prastarými, pre niekoho však stále aktuálnymi faktami, že šťastné a spokojné manželstvo závisí predovšetkým od naplnenia základných mužských potrieb, čiže plné brucho, svätý pokoj pred „telkou“ a k tomu nejaké to pivo. A kým som sa, stratená v kolotoči povinností okolo domácnosti, manžela a dvoch malých, energiou prekypujúcich a nepretržite hulákajúcich ratolestí, márne pokúšala vykúzliť niečo na večeru, môj pohľad spočinul na mojom manželovi. Bol to práve jeden z tých okamihov, keď si človek uvedomí, prečo toho druhého, ktorý inokedy chrápe a zavadzia v posteli, tak miluje. Okamih, kedy sa z jedného človeka stáva otec, živiteľ rodiny, manžel, ale taktiež najlepší priateľ súčasne... Vidieť človeka, ktorý aj po náročnom dni, krížom cez celý dom naháňa svoje malé poklady, v snahe dostať ich do pyžama, človeka, ktorý s nimi kľačí na zemi a ďakuje Bohu za ďalší prežitý deň a človeka, ktorý ich polospiacich v náručí odnáša do postele a z posledných síl im prečíta rozprávku, aby si potom mohol konečne sadnúť na svoj gauč a otvoriť si to pivo, je pre mňa naozaj krásnym zážitkom. Nielen preto, že sa so mnou o to pivo vždy podelí. Aj napriek tomu, že tento človek nemal ani potuchy o Národnom týždni manželstva a zatiaľ, kým som ja vytrvalo uvažovala nad tým, čo veľké a výnimočné spravím v tento týždeň pre to naše, on mi svojím správaním v najvšednejších denných situáciách opäť dokázal, že nemusíme robiť veľké veci...že manželstvo je najmä o maličkostiach, ktorými dávame najavo svoju lásku a ktoré urobia toho druhého šťastným.

Je naozaj veľmi dôležité, aby sme sa o svoje manželstvo starali, pretože je to ten najvzácnejší vzťah s druhým človekom, ktorý máme. Viem, že máme mnoho iných povinností, najmä v období, keď sú deti malé a všetok svoj čas venujeme predovšetkým im, avšak niekedy každému dobre padne stráviť spoločný čas aj inde ako v obývačke na gauči sledovaním vojnových dokumentov. Je mnoho možností, avšak nie vždy sa nám naše plány podaria. Aj keď nie som zástancom týchto papučových večerov, v tej chvíli mi to stačilo a cítila som sa šťastná. Hoci sa Národný týždeň manželstva skončil, moje manželstvo pokračuje a ja môžem každý ďalší deň spraviť preň niečo výnimočné. Tentoraz si to ale lepšie naplánujem...

Lucia Brišová

Ľadové medvede v Novej rieke

Už len myšlienka vojsť do ľadovej vody, môže niekomu nahnať husiu kožu. V Lesnej máme však aj takýchto otužilcov, ktorí sa pravidelne chodievajú ponárať do miestnej riečnej priehrady – a to aj pri nemalej vonkajšej mínusovej teplote. S jedným takýmto „medveďom“ ☺ Pavlom Mičekom (37) sa nám na tuto tému podarilo urobiť krátky rozhovor.

Kto vlastne v Lesnej prišiel s takýmto nápadom? Poznám dvoch ľudí, ktorí sa otužujú už dlhé roky. Dúfam, že sa neurazia, keď spomeniem ich mená – je to pán Mojmír Murín a Zdeno Slepiak, ktorí nás tým inšpirovali.

Koľkí sa chodievate kúpať alebo teda aká veľká skupina vás už v Lesnej je?
Kúpať sa chodievame traja (Peter Brňák, môj syn Matej a ja), keď je Zdeno na Orave, tiež sa k nám pridáva. S postupným otužovaním začína aj moja dcéra Martinka.

Iste to vyžaduje aj určitú prípravu. Treba povedzme nejaký tréning? Súvisí s tým aj životospráva?
Určite si to vyžaduje aj prípravu. Hneď ráno, ako sa zobudím, nasleduje trojminútová studená sprcha. Samozrejme začínal som postupne, každým dňom studenšia a studenšia voda. Taktiež je dobrá sprcha aj večer. Ale najdôležitejšia je ranná sprcha. Dá sa otužovať aj formou krátkej prechádzky v chladnom vzduchu, prípadne spávať pri otvorenom okne, ale najúčinnejšia je voda. Životospráva s tým možno až tak nesúvisí, ale samotné otužovanie, je už nejaká forma životného štýlu.

Pri akej najnižšej teplote ste už boli vo vode?
Najnižšia teplota, keď sme boli vo vode bola asi -20 °C.

Ako dlho sa vlastne človek môže v takej vode ponárať?
Ponáranie vo vode trvá približne 1-2 minúty. Dlhšie ponáranie už nie je efektívne.

Ako sa po vyjdení z vody potom zohrejete? (netreba aj dajaký štamprlík ☺)
S otužovaním spájame aj treking po Lesnom náučnom chodníku. Takže chôdza nás dostatočne zahreje. Štamprlík na zohriatie pri lesňanských ľadových medveďov nemá miesto.

Odporučili by ste tento druh otužovania aj iným? Prečo?
Odporúčame to každému! Zvládnu to určite všetci, už deti od dvoch rokov je možné začať otužovať. Taktiež ľudia, ktorí nemajú problém so srdcom, prípadne vo vyššom veku po konzultácii s lekárom. Otužovanie má len výhody: prevencia proti vírusovým chorobám, prekrvenie všetkých vnútorných orgánov, lepšia elasticita ciev, čo zabraňuje infarktu, človek lepšie zvláda stresové situácie a buduje svoju pevnú vôľu, ale výhod je určite oveľa viac.

Za LN Jozef Rošťák

Deti a mládež sa rozospievali...

Určite ste si všimli akúsi zmenu na detských a mládežníckych sv. omšiach. Iste aj s príchodom nového správcu našej farnosti p. farárom Martinom Tondrom súvisí toto spestrenie omší spevom a hrou na hudobné nástroje.

Utorkové tzv. detské sväté omše sú po dlhšej dobe sprevádzané hudbou, na čom má zásluhu aj Ľubomíra Vrábľová, ktorá spolu s niekoľkými deťmi spestruje každú omšu. Deti z I. stupňa, navštevujúce záujmový spevácky krúžok pod vedením Kataríny Katrenčíkovej sú im za to určite vďačné. Podobne, sa hlasy o niečo staršej mládeže, rozoznievajú kostolom v piatkové večery. Tu svoju náklonnosť k hudbe netají ani pán farár Tondra, ktorý mládežníkov sprevádza hrou na gitaru.

Z takto oživených sv. omší majú radosť nie len samotní účinkujúci, ale iste aj ostatní účastníci bohoslužieb, za čo všetkým hudobníkom patrí aspoň takéto malé poďakovanie.

Jozef Rošťák

Lesňan v sedemmíľových čižmách – India

Opäť by sme sa chceli s vami podeliť o krásne zážitky ďalšieho nášho spoluobčana. Tento krát ním je p. Mgr. Miroslav Demko, ktorý nám v nasledujúcom rozhovore priblíži svoje zážitky z krajiny plnej kultúrnej a tiež prírodnej krásy – Indie.

LN: Priblížte naším čitateľom zopár vetami Indiu.

India je obrovská krajina približne 60 krát väčšia ako Slovensko a siedma najväčšia krajina vo svetovom rebríčku. Zaberá časti od trópov na juhu, cez púšte v západnej časti až po Himaláje na severe krajiny. Ja som mal možnosť viackrát navštíviť len jeden štát Gujarat (čítaj Gudžarát") nachádzajúci sa približne v strede Indie pri Hraniciach s Pakistanom.

Čo bolo cieľom vašej dobrodružnej cesty?

Mojim cieľom návštev boli väčšinou národné parky, prírodné rezervácia. Sú to zväčša menej rozvinuté oblasti, mimo veľkých miest alebo známych kultúrnych a historických atrakcií o to však bohatšie na prírodu.

Čo všetko vás zastihlo pri samotnej ceste do tejto druhej najľudnatejšej krajiny sveta?

Cesta do Indie lietadlom je ako každá iná hoci aj v Európe. Letiská majú veľmi dobrý štandard, možno len trochu viac kontrol a rôznych formulárov. Trochu prekvapia ozbrojení vojaci, ale aspoň sa človek cíti bezpečne. Cestná doprava je však pre našinca riadne mravenisko. Kvalita hlavných asfaltových ciest, po ktorých sme chodili je lepšia ako u nás v dedine, ale tá premávka je pre nášho vodiča nepredstaviteľná. Všade tisíce áut, rikší, nákladných vozov, sem tam aj ťavy alebo kravy s vozmi vo viacerých prúdoch aj v jednom pruhu.

Vieme, že ste vášnivý milovník prírody. V čom vám učarila ta indická?

O prírode Indie by sa dala napísať aj stovka kníh. Videli sme posledné ázijské levy žijúce vo voľnej prírode, stokusové stáda antilop jeleňovitých, tisíce plameniakov v obrovskej soľnej panve, stovky pelikánov a rôznych kačíc na jazerách, žeriavy sarusy na ryžových poliach, zopár šakalov a stáda divých oslov v polopúšti, krokodíla vo vysušenom ramene rieky za penziónom. Výhodou je, že zvieratá sa tu vôbec nelovia a tak sú málo plaché a dajú sa dobre pozorovať. V sprístupnených častiach rezervácií sú vybudované náučné chodníky a na nich sme stretávali aj miestne školské zájazdy a iných návštevníkov. V tomto smere nám môže byť India vzorom.

Je niečo čo vás prekvapilo, či už pozitívne alebo negatívne?

Prekvapilo ma, že vodiči tam zo zásady nepoužívajú smerovky. Náš šofér, ktorý nás vozil ich použil hádam za 2 tisíc kilometrov jazdy aj v mestách alebo dedinách len 5 krát. Zato veľmi používajú trúby. Popri cestách sa potulujú voľne pustené kravy a nie je vzácnosťou, že ležia aj na ceste alebo sa pasú na stredovom ostrovčeku diaľnice. Asi jediné pravidlo, ktoré tu platí je, že kravy majú vždy prednosť. Jazdí sa tam vľavo, ale bežne aj na diaľnici môžete stretnúť autá idúce vo vašom pruhu v protismere. Veľmi obľúbeným dopravným prostriedkom sú rikše. Sú to motorové trojkolky s rozšírenou zadnou časťou na sedenie. Dokážu na nich odviesť všetko od materiálu až po desiatky ľudí. Rekord, ktorý sme napočítali bolo 42 osôb na jednej rikši.Problémy veľkého počtu obyvateľstva a požiadaviek modernej doby napriek výraznému priemyselnému rozvoju India nezvláda. Väčšina obyvateľstva nemá záchod (ani drevený), vodovod, kanalizáciu. Je neuveriteľné, že vždy čisté a farebné šaty ženy perú len vo vodných tokoch alebo nádržiach. Obrovským problémom je odpad. Biologický odpad a papier zrejme zožerú kravy, ale v dedinách sa hromadia plastové fľaše, igelitové sáčky a rôzne iné obaly. V niektorých mestách a pri vládnych budovách sa už objavujú smetné koše a výzvy na dodržiavanie čistoty, ale náprava bude ešte dlho trvať.

Aká je kultúra ázijského národa?

Všetci ľudia boli veľmi milí, priateľský, zaujímali sa odkiaľ sme, čo tam robíme, chceli sa snami fotiť a podobne. Všetci, s ktorými sme sa stretli oficiálne aj neoficiálne, tvrdili že tento štát je veľmi bezpečný. Medzi ľuďmi sú však obrovské rozdiely na jednej strane vidíte moderné domy, obchody a budovy ako v Európe, na druhej strane množstvo chatrčí, jednoduchých hlinených alebo drevených

Ťava ako dopravný prostriedok

domčekov, bežne len prístreškov z plachty ako sa u nás prikrývajú tehly alebo pokrytých lístím.

Určite ste mali možnosť ochutnať aj slávnu indickú kuchyňu? Čo na ňu poviete?

V štáte Gujara je strava takmer výlučne vegetariánska. Dokonca aj vo väčšine hotelov najvyššej kvality bolo dostupné jedine kuracie mäso, ináč len rôzne strukoviny, omáčky, rôzne placky, ryža, zemiaky a podobne. Vedie ich k tomu náboženstvo (neubližovanie živým tvorom), ale pri tolkom počte ľudí je to asi aj jediné riešenie, aby sa vôbec uživili. Napodiv ani našincovi odchovanému na bravčovine vegetariánska strava neublížila, dokonca chutila. Problém bol ale v tom, že všetky jedlá sú silne korenené, štiplavé, pálivé, niekedy aj za hranicou znesiteľnosti. Aj zemiaky často aj ryža. Vytúžené kuracie mäso sa v ústach menilo na žeravý uhlík. Dokonca som s nádejou skúšal aj šalát z čerstvého ovocia, ale aj ten sklamal

Pastier kráv so stádom

a pálil. Korenie totiž používajú ako dezinfekciu a sú naň zvyknutí už od malička. Preto po pár dňoch pokusov sa stala najobľúbenejším jedlom obyčajná varená ryža a špeciálne placky priamo pečené na ohni. Alkohol je v tomto štáte zakázaný a tak som počas všetkých ciest videl opitého človeka len 2 krát.Špeciálny čaj pijú z tanierikov.

Prečo by ste odporučili našim čitateľom navštíviť túto krajinu?

India je určite zaujímavá krajina a vie vždy prekvapiť. Aj keď sú isté rozdiely medzi spôsobom života, kultúrou, tradíciami, na ktoré sa treba vopred pripraviť a pozerať sa na ne miestnymi očami, predsa len ľudia na celom svete majú mnoho spoločného. Preto ak budete mať možnosť navštíviť túto krajinu, neváhajte a využite túto príležitosť.

Pánovi Miroslavovi veľmi pekne ďakujeme za rozhovor, v ktorom sa s nami podelil o naozaj zaujímavé zážitky o tak jedinečnej krajine ako je India. Prajeme mu ešte veľa zážitkov na ďalších dobrodružných cestách.

Pojezdalová Anna

Aj my si pôjdeme vybrať prezidenta

Prezidentskú kampaň, ktorá je pomaly pri konci, hádam nikto nemohol prehliadnuť, zvlášť keď sa o post hlavy štátu uchádza až 14 kandidátov. Na bilbordoch, vo „videoshotoch" či rôznych reláciách počúvame aký by ten prezident mal byť, aké by mal mať skúsenosti či aké by mali byť jeho hlavné úlohy. Dôležité však je poznamenať, kto to vlastne prezident je alebo kým by teda mal byť. Jednoducho a laicky môžeme povedať, že prezident je predovšetkým človek vychádzajúci zo spoločenstva ľudí, ktorých by mal navonok zastupovať, reprezentovať a chrániť. Je v podstate obrazom tej spoločnosti, ktorú sám reprezentuje. V sobotu 15. marca budeme mať možnosť vybrať si prezidenta, ktorý bude predovšetkým zdieľať základné ľudské hodnoty a ktorým si môžeme byť istý, že bude zastupovať, reprezentovať a chrániť všetkých bez rozdielu. Využime možnosť výberu a vyberajme zdravým úsudkom a srdcom – vyberme predovšetkým dobrého Človeka!

Jozef Rošťák

Nezvyčajná zbierka

Jeho kolekcia ohľadníc z neho urobila najväčšieho zberateľa na Slovensku. Za desať rokov sa mu podarilo nazbierať viac ako 40 000 pohľadníc takmer z každého kúta našej planéty. Lesňan Ľubomír Poleč, člen Dobrovoľného hasičského zboru aj takto reprezentuje našu obec.

Už sa začalo druhé desaťročie od vtedy, ako sa Ľubomír rozhodol začať kolekcionovať vtedy možno „obyčajné pohľadnice“. Od mladosti cestoval za prácou po celej Českej a Slovenskej republike. A takto sa to vlastne začalo. Ako pamiatku si v každom meste kúpil pohľadnicu. Keď ich mal už niekoľko desiatok, prišla myšlienka spraviť zbierku. „Do nej som zapojil už aj svojich známych. Poprosil som kamarátov, keď niekam pôjdu, aby mi priniesli alebo odtiaľ poslali pohľadnicu.“ hovorí Ľubo. Vtedy zrejme ešte netušil, že o niekoľko rokov bude najväčším zberateľom na Slovensku s pohľadnicami z takmer 170 krajín sveta. Všetky sú precízne poukladané vo fascikloch podľa okresov (obce v Česko-Slovensku), či podľa štátov alebo podľa kontinentov. Na otázku, ktorá pohľadnica je najcennejšia alebo mu je najbližšia, odpoveď nebola jednoznačná. „Niektoré, z ťažko dostupných štátov som musel kúpiť na burze pohľadníc. Niektorá stála aj 10 či 20 €, ale nedá sa povedať, že niektorá je najlepšia ☺ každáje určitým spôsobom hodnotná alebo jedinečná - práve všetky spolu tvoria zbierku ☺.Nám sa do pozornosti dostali darované pohľadnice od známych osobností s venovaním, drevené pohľadnice či medená pohľadnicaz južnej Afriky, ale hlavne zanietenie nášho zberateľa, ktorý pri prezentovaní otáča každú stranu fascikla s radosťou podeliť sa. Zbierka však ešte ani zďaleka nekončí, Ľubo má na stolíku pravidelne 200 – 300 nových pohľadníc, ktoré čakajú na svoje zatriedenie. V prípade, že by sa aj niekto z Vás rozhodol prispieť do tejto unikátnej zbierky, môže tak urobiť. V prípade, že navštívite nejaké zaujímavé mesto sveta, alebo už nejaké takéto pohľadnice máte, môžete ich zaslať na adresu Ľubomír Poleč Oravská Lesná č.133 (resp. ho kontaktovať na tel. čísle 0918 494 945).

Už verme, že sa Ľubomírovi podarí zbierku rozšíriť ešte o ďalšie nové exempláre a dúfajme, že si ich niekedy všetci budeme môcť naživo pozrieť možno na nejakej výstave.

Za LN Anna Pojezdalová

Výber z obecnej Kroniky...

„Erdúdka ostala v poddanskom pomere oproti hradnému panstvu do vynesenia zákona článok IX. z roku 1848. Prvé zameranie obecného chotára bolo roku 1850. Prečo? Pri stavaní domov a delení pozemkov vznikali medzi občanmi časté spory, preto bol oravským panstvom vyslaný ako dozorca Martin Szányaik, ktorý vydal 10 pravidiel, podľa ktorých sa mali občania riadiť. Kto sa proti týmto pravidlám previnil, bol ihneď potrestaný. Pri kostole boli postavené dve búdky zvané „FÚRDKY“. V nich viseli reťaze s putami na hrdlo. Previnilec ich musel mať na hrdle, keď išli ľudia do kostola.“

K osade Demänová:

„Vzdialenosť osady od centra dediny pociťujú najviac žiaci, ktorých nohy denne prekonávajú 13-14 km vzdialenosti. Skoro každý deň popri tom obstarávajú aj rôzne nákupy v obchodoch, takže žiak 12-13 ročný, nesie domov aj popri namáhavej ceste 7-10 kg náklad. Potom nečudo, že žiaci práve z týchto vzdialených osád sa nám slabšie učia. Však to je dosť pre dospelého človeka. Stávať ráno deň čo deň o 6.00 hodine a šľapať 7 km do školy či je pekne, blato, sneh, fujavica. Do školy prídu žiaci ustatí, uzimení, no a potom učivo už vníma ťažko. Naspäť znova tá istá cesta a sme na koreni veci, prečo sa nám žiaci v Oravskej Lesnej učia slabšie. Domov prídu neskoro za tmy v zime skrehnutí, ustatí, kedže čas na učenie, však by to ani dospelí nezvládali, nie ešte deti. Takto je to so žiakmi z Demänovej a aj ostatných osád v Oravskej Lesnej.“

K zvykom:

„Zvykom dedinskej mládeže bolo aj stavanie májov. Máj bol vysoká štíhla žrď na konci ktorej pribili malý smrečok ozdobený farebnými stuhami. Máj dávali mládenci buď najkrajšiemu dievčaťu v obci, alebo mládenci svojej milovanej. Máje sa stavali z 30. apríla na 1. mája. Niekedy sa stávalo, že mládenci máj postavili jednej časti obce. Máj bol pýchou dievčaťa, ktoré ho malo. Stávali sa prípady, že z pomsty niektorému dievčaťu máj postavili malý a na vrchole zavesili prázdnu fľašu. Postavený máj stál celý mesiac a keď sa máje váľali tak dievča musela mládencom zaplatiť a dať aj pálené. Dievky, ktoré mali spoločný máj usporiadavali pre mládencov pohostenie pri ňom nechýbala ani zábava.“

Katarína Mlichová

Z obecnej matriky

Naša matrika zaevidovala k 1.1.2014 3325 obyvateľov, ktorí sú natrvalo prihlásení v našej obci. Z toho 1680 žien a 1645 mužov. Ale ako vieme, stále pribúdajú noví maličkí spoluobčania, z ktorých sa tešia hlavne rodičia, starí rodičia, rodina, či veľa z nás. Tiež však sú aj smutnejšie dni v našom živote, keď nás opúšťajú naši blízki, či známi.

Prišli medzi nás...

Október: Patrik Olbert, Terezka Ridzoňová, Filip Laššák, Alžbeta Mäsiarová, Adela Kolenčíková
November: Jozef Briš, Matúš Václav, Matúš Briš
December: Klára Kuhejdová
Január 2014: Augustín Viater, Zdenko Briš, Dávid Mordáč, Dominika Brňáková, Šimon Tereštík

Od nás odišli...

Mária Kvaková	88 r.
Vlasta Podsklanová	53 r.
Mária Brišová	81 r.
Dominik Dendis	62 r.
Kristína Brišová	71 r.

Jubileum oslávili...

Október
75 rokov – Angela Bejdáková
70 rokov – Jolana Srogoňová
November
90 rokov – Lucia Holubčíková
85 rokov – Justína Dulovcová
80 rokov – Justín Srogoň
75 rokov – Karolína Olbertová
70 rokov – Anna Laššáková, Justín Kojda
December
85 rokov – Anna Dendisová
80 rokov – Justína Brišová, Mária Chudobová
75 rokov – Anton Chromek
70 rokov – Justín Murín, Štefan Kvak
Január 2014
85 rokov – Františka Brišová
75 rokov – Milan Rošťák
70 rokov – Ladislav Murín, Justína Katrenčíková, Jiří Tereštík, Jozefína Labanová, Anna Brňáková

Najstarší občania Oravskej Lesnej:

Karolína Fajčáková	97 r.
Emília Murínová	95 r.
Žofia Brišová	93 r.

V roku 2013 sa narodilo 43 detí
Dievčatá 17 Chlapci 26

V roku 2013 zomrelo 22 občanov

Ženy	12
Muži	9
Dieťa	1

V roku 2013 bolo uzavretých 23 sobášov

Agneša Laššáková, matrikárka

Zo života v materskej škole.....

Januárové dni v materskej škole ubehli veľmi rýchlo. Hlavnou témou výchovno-vzdelávacieho procesu bola zima a všetko, čo s ňou súvisí, ale zima „akosi neprišla“. My dospelí sme boli celkom radi, ale našim škôlkarom sneh chýbal. A tak sme si dookola opakovali básničku:

...snehová perinka, pusť sa už dole, od zimy trasú sa konáre holé

pekne ťa prosíme súcit maj, zaodej do biela, celý náš kraj… .

Poriadnej zimy si však malí škôlkári doteraz ešte neužili. Snehuliakov sme si vystrihovali aspoň z papiera, modelovali z plastelíny, šmýkanie a sánkovanie aj hry so snehom sme odložili na neurčito.

Aj keď táto zima zatiaľ nebola štedrá na snehovú nádielku a mrazivé dni, myslíme si, že vtáčiky aj tak potrebovali našu pomoc. My sme na ne nezabudli a spolu s deťmi sme

im pripravili vtáčiu hostinu. Na jar nás za to odmenia štebotavým spevom nielen v blízkosti materskej školy. Zima dokáže potrápiť aj iné lesné zvieratká. Veľa nám o tom prezradila dramatizácia rozprávky „Deduškova rukavička“ a „Snehuliak s horúcim srdcom“ vo svojom príbehu, ktorý nám zahrali pani učiteľky. V tomto nádhernom príbehu sa deti dozvedeli, prečo mal snehuliak horúce srdce? Lebo v ňom mal veľa lásky... pomáhal zvieratkám, ktoré ho o to poprosili. Pretože sa blížil koniec januára v materskej škole sa uskutočnilo rodičovské združenie, kde boli rodičom predškolákov poskytnuté informácie o školskej zrelosti a pripravenosti detí do ZŠ a o zápise do 1. ročníka. 6. február bol pre deti významným dňom. Plné očakávania sa so svojimi rodičmi vybrali na zápis do ZŠ, tam ich čakalo množstvo zaujímavých aktivít v rámci rozprávky „O dvanástich mesiačikoch“, v ktorých mali možnosť ukázať, aké sú šikovné a čo všetko vedia, ale aj čo im ako budúcim prvákom treba ešte „dobehnúť...“

Domov odchádzali s malým darčekom plní dojmov. Základnú školu navštívili aj naši najmenší z triedy Lienky, ktorí boli pozrieť pani učiteľky ako učia deti. Okrem školy sme uskutočnili aj exkurzie na pracoviská rodičov, navštívili sme niektoré obchody v blízkosti materskej školy a pozorovali prácu predavačiek. V mesiaci február nás potešila aj pani starostka, ktorá nám darovala záhradnú súpravu na sedenie. Ani sme sa nenazdali a prišiel čas jarných prázdnin cez ktoré sme si všetci oddýchli, deti mali dostatok času na to, aby si s rodičmi pripravili masky na karneval, ktorý nás čaká posledný februárový týždeň. Na karnevale všetky masky privíta Kubko a Maťko z rozprávky....

Učiteľky MŠ Or. Lesná

Poďakovanie od detičiek

Mikuláš a Vianoce boli pre detské centrum Sedmokráska štedré. Obecný úrad daroval deťom krásne mikulášske darčeky: zvieratká, ovocie a zeleninu na hranie, farebné výkresy, lepidlá, farbičky, krepové papiere a rôzny iný spotrebný materiál, ktorý potrebujeme na to, aby sme mohli realizovať naše nápady. Veľmi by som sa chcela poďakovať pani starostke za podporu a taktiež za výmenu plastových okien, ktorá bola urobená ešte minulý rok.

Po Vianociach nás čakalo v centre prekvapenie. Namiesto starých skriniek, v ktorých sme mali uložené poháre, taniere, krčahy... stála nová, krásna kuchyňa, ktorú sme si už dávno želali. Majster stolár Marek Kvak si dal naozaj záležať. Za tento sponzorský dar mu pekne ďakujem.

Za Sedmokrásku Katarína Katrenčíková

Pozor na krádeže - buďte opatrní

Už dávnejšie prestalo platiť, že na Orave sa nekradne. O tom, sa bohužiaľ mali možnosť presvedčiť aj naši spoluobčania. V predchádzajúcich vydaniach sme upozorňovali na „domové návštevy“ a tentokrát bude reč o autách. Dve odcudzené vozidlá Lesňanov sú smutnou bilanciou za mesiaci január. Avšak nie len samotné auta sú predmetom krádeží, ale aj obsah ich interiéru. Zvlášť opatrným treba byť pri parkovaní vo väčších mestách. Dôvodom častejších krádeží a to aj v našom regióne je najmä stagnácia ekonomiky a s tým súvisiaca vysoká miera nezamestnanosti. Niektorí jedinci preto vyhľadávajú akékoľvek spôsoby, ako ľahko „zarobiť“. Taktiky u týchto ľudí boli, sú a budú rôzne, ale niektorým udalostiam sa aspoň čiastočne dá predchádzať. Niekedy stačí byť len viac obozretnejším, predvídavejším a pamätať stále na pár vecí.

1. V aute si nikdy nenechávajte voľne položené notebooky, tašky, mobily, peňaženky či iné hodnotné veci.
2. Taktiež v aute nenechávajte technický preukaz (v prípade krádeže môžete mať problém s prípadným plnením poistnej udalosti)
3. Pred vzdialením sa od auta skontrolujte zatvorené okná a auto zamknite.
4. Auto nenechávajte dlhšie stáť na málo frekventovaných či neprehľadných miestach.
5. Pri zamykaní auta sa uistite, či vás niekto v blízkosti nesleduje.
6. V prípade straty kľúča, radšej vymeňte zámky. (vyhnete sa možnej krádeži a problému s plnením poistnej udalosti)
7. Pre väčšiu ochranu auto zabezpečte elektronickým (alarm, GPS) či iným mechanickým zabezpečovacím systémom.

Ešte jedna rada: Buďte všímaví aj voči iným vozidlám. V prípade, že budete svedkami nejakej podozrivej udalosti, kontaktujte políciu, resp. si skúste zapamätať, príp. poznamenať čo najviac dôležitých prvkov (tváre, ŠPZ, typ a farbu vozidla....) Možno aj vy niekedy takto budete potrebovať pomoc iných.

Jozef Rošťák

AUTOFÓLIE
Oravská Lesná
- autofólie na okná
- 3D karbónové autofólie
- Car Wrap fólie
- reklama na auto
Stanislav Novosad
Tel.: 0905 529 597
www.facebook.com/autofolie.sk

Zo zákulisia našej školy

Zima bez zimy...

Tohtoročná zima s nami hrá čudnú hru. Najprv nás zasype snehom, pustí trošku mrazíka... potom nám nadelí nezvyčajné teplo. A hoci sa zima hrá na „aprílové“ počasie, na našej škole všetko prebiehalo tak, ako každú zimu (až na to, že sme sa ešte neboli poriadne sánkovať, bobovať, šmýkať a v okolí školy nestojí snehuliak či iná snehová socha).

Advent sme začali v triedach vyzdobených vlastnoručne zhotovenými adventnými vencami, ktoré nám pán farár posvätil.

Zavítal k nám aj Mikuláš so svojimi pomocníkmi. Malí žiaci si pre neho pripravili hudobné pásmo – piesne o zime a Vianociach doplnené krásnymi tanečnými číslami. Veľkáči predviedli, akí vedia byť herci, speváci, zabávači, či moderátori. Naša snaha bola odmenená sladkými balíčkami.

Jedno decembrové nedeľné popoludnie sme strávili v školskej jedálni v spoločnosti našich starých rodičov. V príjemnej atmosfére prevoňanej sladkými buchtami i čajom (naše tety kuchárky majú zlaté ručičky) sme sa chceli starým rodičom pochváliť a predviesť našu šikovnosť. Trošku sme aj vyzvedali, ako trávili vianočné sviatky oni, keď boli v našom veku.

Predvianočný čas sa v škole niesol v duchu remesiel. V posledný predprázdninový deň sa naša škola po prvýkrát premenila na veľkú tržnicu, kde ste mohli predať či nakúpiť vlastnoručne vyrobené šperky, vianočné ozdoby, medovníčky, koláčiky, oblátky, módne doplnky, sviečky,... Naši šikovní žiaci (a ich rodičia) sú nielen zruční majstri, ale i kupci a kupujúci.

Január sa nesie v znamení polročného vysvedčenia. Oddýchnutí z vianočných prázdnin sme sa pustili do boja s učením a známkami, aby bolo vysvedčenie čo najlepšie.

V tento zimný čas už niekoľko rokov pripravila naša výchovná poradkyňa pre žiakov 8. a 9. ročníka, ale aj ich rodičov burzu stredných škôl. Prichádzajú k nám zástupcovia stredných škôl z blízkeho i vzdialenejšieho okolia, aby žiakov a ich rodičov informovali o svojich školách – ako ich školy fungujú, aké ponúkajú študijné odbory, možnosti uplatnenia žiaka na trhu práce po skončení strednej školy.

6. februára v popoludňajších hodinách do priestorov školy zavítali predškoláci s rodičmi. Konal sa zápis do 1. ročníka. Rodičom sa venovali: p. riaditeľ Kvak, p. zástupkyňa Demková, špeciálna pedagogička p. uč. Kakusová, p. zástupkyňa pre MŠ Kojdová a p. psychologička Smolárová. Deti si zobrali na starosť pani učiteľky z 1. stupňa, ktoré pripravili veľké prekvapenie. Pani učiteľky sa zmenili na postavičky z rozprávky O 12 mesiačikoch – macochu, Holenu a Marušku. Mesiačikovia u nás neboli starí veľkí muži, ako sú v rozprávke. Boli to krásne a šikovné dievčatá z 9. ročníka. Úlohou detí bolo pomôcť nazbierať Maruške jabĺčka. To sa im podarilo vtedy, keď navštívili každého mesiačika a splnili danú úlohu (vymaľovali obrázky, pomenovali farby, geometrické tvary, časti oblečenia, kvietky či zvieratká, skladali časti obrázkov, počítali ovocie v košíčku, viazali si šnúrky, aby im neutiekli topánočky). Deti boli veľmi šikovné, jabĺčka rýchlo zbierali. Na záver boli odmenené malým darčekom. Domov odchádzali plné zážitkov.

Vianočná vôňa sa už dávno vytratila, prichádzajú fašiangy, čas zábavy, bálov, plesov, karnevalov. Aj my sa chystáme na každoročný školský karneval. Ale o tom až nabudúce.

Zuzana Brňáková, ZŠ s MŠ

Výsledky žiakov v rôznych súťažiach

Každoročne sú vyhlasované vedomostné, športové a umelecké súťaže pre žiakov základných škôl. Žiaci našej školy sa zúčastňujú obvodných a krajských kôl a pod vedením svojich učiteľov sú veľmi úspešní. Na našej www stránke Vám ponúkame aktuálne výsledky v rôznych súťažiach, ktoré prispievajú k motivácii v tvorivej činnosti žiakov a vyhľadávaniu talentov.

A toto sú naši víťazi:

S. Brišová 9.B, A. Kyrcová 9.A získali 2. miesto a M. Kojda 9.A, T. Laššák 9.A – 3. miesto v bedmintone, Zuzana Paľáková z 9.B je úspešnou riešiteľkou olympiády SJL. Na škole máme aj šikovných angličtinárov. B. Vrábeľová z 9.A sa umiestnila na 1. mieste v okrese a 3. mieste v kraji, P. Krivulčík z 5.B je úspešným riešiteľom ANJ. Musíme sa pochváliť aj výbornými matematikmi. J. Mlich z 9.B a P. Krivulčík z 5.B získali 1.miesto v okresnom kole v matematickej olympiáde. N. Judáková nás reprezentovala v biológii a patrí jej 3. miesto. Geografická olympiáda má tiež svojich víťazov. P. Krivulčík z 5.B získal 1. miesto v okresnom kole a M. Cabajová zo 6.A a J. Škamor sú úspešní riešitelia. Žiaci našej školy sa zapojili aj do projektu Výprava nádeje, kde v zbere papiera sme sa umiestnili na 3. mieste v kraji.

Všetkým srdečne blahoželáme a prajeme veľa dobrých umiestnení aj v druhom polroku.

ZŠ s MŠ Oravská Lesná

eRko v čase Vianoc

Každý z nás chcel prispieť k vianočnej pohode v našej obci. Stretli sme sa teda v prvú novembrovú nedeľu a odštartovali sme aktívne nacvičovanie Jasličkovej pobožnosti. Príchod Pána Ježiša sme stvárnili krátkym divadielkom, ktoré sme spestrili krásnymi vianočnými piesňami a koledami. Deti svojou radosťou a úprimnosťou ohriali srdce každého diváka. A nie len to! Každoročne sa koná zbierka – Dobrá Novina pre deti v Afrike, ktoré bohužiaľ nežijú v takých podmienkach ako my. Rozhodli sme sa im pomôcť. Vytvorili sme 5 mnohočlenných skupín a rozbehli sme sa po dedine s radostnou zvesťou – Narodil sa Kristus Pán!

Všetkým rodinám, ktoré nás prijali a pohostili vo svojich príbytkoch srdečne ďakujeme za finančný príspevok.

Želáme krásny a požehnaný rok 2014!

Lesňanskí eRkári

Náš spevácky zbor

„... a o rok, ak Boh dá, sa stretneme znova."

Často počúvame, že dnešný svet je uponáhľaný, všetko okolo nás sa deje a mení príliš rýchlo a niet času na nikoho a na nič. Ale nemusí to byť vždy pravidlo. Sú ľudia, ktorí dokážu spomaliť, vynaložiť námahu, obetovať kúsok zo svojho času pre dobrú vec, preto, aby vytvorili niečo zmysluplné, pekné, bez nároku na odmenu, úspech, proste len tak pre radosť svoju i iných.

Na takomto princípe funguje a už niekoľko desaťročí v našej farnosti pôsobí zmiešaný spevácky zbor. Jeho členovia sa schádzajú každý rok v sobotu pred prvou adventnou nedeľou a následne sa počas celého adventu pripravujú, aby svojím spevom obohatili najkrajšie sviatky v roku. Zbor nie je zložený z profesionálnych spevákov a nemá ani stálych členov, pretože ako to už býva, niekto zostáva, iný odíde, niekto sa vráti alebo príde nový. Podstatné je to, že sa tu schádzajú ľudia, ktorí majú k hudbe a k spevu určite veľmi blízko.

Nie je známe, kedy zbor vznikol, no zo spomienok našich rodičov a starých rodičov sa dozvedáme, že už v roku 1945 zbor fungoval pod vedením p. uč. Mrkvu, ktorý bol zároveň tunajším organistom. V tom čase v našej dedine pôsobil p. kaplán Pavol Mikula, ktorý sa venoval cirkevnému divadlu. Z rozprávania sa dozvedáme, že divadlo a spevácky zbor úzko spolupracovali. Neskôr učila spev p. Balarová, sestra vdp. T. Vojtaššáka, ktorá pripravovala zbor na Vianoce. Na jej prácu nadviazal ďalší organista Anton Holubčík a následne jeho syn Dominik Holubčík, ktorí okrem vianočných piesní nacvičili aj pašie. Po tomto období nastáva mierny útlm a v zbore začína na krátky čas pôsobiť p. uč. Ján Dibdiak, Magdaléna Chudobová ml., Renáta Holubčíková a sestra Klára (A. Mordačiková). V roku 2004 začína pôsobiť v našej farnosti p. kaplán Alexander Líška, ktorý obnovil repertoár, hral na organe, dirigoval a priniesol zboru nový náboj.

V súčasnosti pracuje spevácky zbor pod vedením Mgr. Art. Blaženja Holubčíka ml., ktorý je organistom a dirigentom zároveň. Na interpretácií sa podieľa 25 spevákov rôznych vekových kategórií. V repertoári máme piesne rôzneho druhu. Náboženské i svetské, latinské i slovenské a taktiež liturgické spevy, ktoré sú vo viachlasnom prevedení. Zameriavame sa predovšetkým na vianočnú liturgiu. V priateľskej atmosfére a dobrej nálade sa snažíme dosiahnuť dobré výsledky. Vyvrcholením nášho snaženia je, novoročná sv. omša, po ktorej si navzájom zavinšujeme a rozídeme sa našou už známou vetou: „...a o rok, ak Boh dá, sa stretneme znova."

Chcela by som sa pri príležitosti stého výročia nášho kostola poďakovať všetkým, ktorí viedli spevácky zbor v Oravskej Lesnej v minulosti i v súčasnosti, všetkým speváčkam a speváčkam, ktorých sa vystriedalo mnoho, ktorí si našli čas a prišli svojím spevom osláviť Boha.

Hovorí sa, že Boh nám dal hudbu, aby sme sa mohli modliť bez slov – a zároveň že ten, kto spieva, dvakrát sa modlí. Za tieto chvíle radosti i námahy, no vždy plné spevu, treba ďakovať predovšetkým Nebeskému Otcovi.

Zuzana Dulovcová

Ako sme prestali podporovať farmaceutický priemysel...

Tohtoročná zima nám dala poriadne zabrať. Síce sneh spred domu sme odhadzovali len raz, ešte kedysi v decembri, zato pravidelných návštev lekára a následne lekárne sme za jeden mesiac absolvovali hneď niekoľko. Tak pekne sa nám to striedalo, týždeň v škôlke, týždeň doma..a stále dookola. Samých seba sme presvedčali, že je to tým otrasným počasím, veď aj ostatné deti sú choré. Až nás suma, to množstvo eur, ktoré sme boli schopní nechať v lekárni za to, aby naše deti boli zdravšie, donútila zamyslieť sa nad tým, kde vlastne robíme chybu. Lieky na nádchu, na prechladnutie, od teploty, od kašľa, na podporu imunity...stačí si zapnúť „telku" a chvíľu počítať reklamy na kadejaké zaručene účinné preparáty farmaceutických firiem, ktoré vás zbavia príznakov ochorenia v rekordne krátkom čase. A to som ešte nespomenula zvyšujúcu sa frekvenciu požívania antibiotík a ich schopnosť zabiť v organizme všetko, čo je po ruke, nielen to zlé, ale aj to dobré. A takto môžem pokračovať ešte ďalej, no a kde je výsledok? Opakovane choré dieťa, napchaté množstvom chemických zlúčenín, bez akejkoľvek prirodzenej schopnosti brániť sa vírusom a baktériám. Ako sa s tým má ten malý, nevyvinutý organizmus vyrovnať?

Tieto informácie neboli pre mňa nikdy také dôležité, kým som nemala deti. Tiež som každú bolesť hlavy riešila ružovou tabletkou. Dnes si však čoraz viac uvedomujem, koľko chémie už tak malé stvorenia denne prijímajú, či už vo forme stravy, tým mám na mysli najmä sladkosti, sladené džúsy a nápoje, keksíky, chrumočky a podobne. A potom sa divíme, keď sú deti hyperaktívne. Prekáža mi to množstvo liekov, ktoré sme schopní do nich napchať pri bežnej viróze. Beháme s nimi po rôznych vyšetreniach a len dúfame, že im prídu na nejakú alergiu, ktorej potom dáme za vinu ich zhoršený zdravotný stav. Ich prirodzenej imunite neprospieva ani prostredie, v ktorom žijú, keďže väčšina detí dnes celé dni vysedáva doma a v rámci nejakej telesnej aktivity sa venuje maximálne pravidelnému precvičovaniu prstov ruky počas ťukania do klávesníc, dotykových displejov, či televíznych ovládačov, na ktorých sa mimochodom usídľuje najviac baktérií. A ten neustále eliminujúci sa pobyt na čerstvom vzduchu, ešte nebodaj v takomto počasí ochorieme... Nechcem sa teraz tváriť ako objaviteľ Ameriky, keďže sama som svoj voľný čas neraz radšej trávila sledovaním televízie, akoby som mala vziať deti von. Rovnako často som zvládla zjesť balenie čipsov pri obľúbenom seriáli. Pomaly ale prichádzam na to, aký nezdravý život vlastne vedieme a potom sa čudujeme, že máme choré deti. Všetci vieme, ako to bolo za našich detských čias. Čo sme jedli, kde a s čím sme sa hrávali, že nás rodičia mali problém za tmy dostať domov do postele...Netvrdím, že aj dnes sa máme správať rovnako, len z vlastnej skúsenosti viem, že sme zleniveli a spohodlneli a. V tom sme veľkým vzorom našim deťom.

Tohtoročná zima mi práve na zdravotnom stave mojich detí dokázala, že je najvyšší čas niečo zmeniť. A tak som sa aj ja,

moderná matka v modernej dobe, kde sa každý problém dá vyriešiť na internetových portáloch, vrátila k starým ľudovým receptom, prirodzene posilňujúcim imunitu mojich detí. Varíme čaj z čerstvého zázvoru, pijeme čistú vodu s citrónom, na kašeľ robíme starý dobrý cibuľový sirup, na sladenie používame med. Jeme veľa ovocia a ešte viac zeleniny. Obmedzujeme sladkosti a mojím snom je úplne ich vylúčiť. To však pri mojich čokoládových chúťkach bude asi veľmi náročné, ale veď niekedy si malú odmenu treba dopriať. Ale najmä, sme často a dlho vonku, aj keď momentálne po uši od blata, keďže môj syn sa dokáže celým telom šmýkať z kopca aj teraz, keď chýba sneh. Naše nákupy v lekárňach sa skončili. Na to, že je to možné, som prišla práve vďaka mojim deťom, lepšie povedané, vďaka mojim tehotenstvám a obdobiam dojčenia, kedy som v záujme ich zdravia, nechcela dať do seba nič, čo by im mohlo uškodiť. Zbavila som sa tabletiek, zbavila som sa aj bolesti hlavy... a verím, že sa mi podarí napraviť aj zdravotný stav mojich detí.

Lucia Brišová

Zo športu

S ďalším vydaním Lesnianskych novín sa neodmysliteľne spájajú aj aktuálne informácie z oblasti športu. Počas týchto zimných mesiacov sa odohrávajú posledné kolá stolnotenisovej sezóny 2013/2014 a rovnako i posledné zápasy 29.ročníka Oravskej hokejovej ligy. Tím našich hokejistov je po 21. kole (5 zápasov pred koncom sezóny) zatiaľ na piatom, nepostupovom mieste do „playoff". Hoci na štvrtú HK Oravskú Poruba stráca iba jeden bod, čakajú ho zápasy so slabšími i silnejšími celkami, preto šance na postup sú stále možné, ale nie isté.

Súbežne s OHL sa staršia generácia hokejistov našej obce zúčastnila 10. ročníka OHLI – Oravskej hokejovej ligy internacionálov. Ide o súťaž hokejistov nad 40 rokov (s výnimkou jedného hráča nad 35). V sezóne 2013/2014 proti sebe bojovalo 7 tímov. Nášmu celku sa v tejto skupine príliš nedarilo a s jednou výhrou, jednou remízou a deviatimi prehrami skončili na konečnom siedmom mieste. Napriek tomuto neúspechu je však obdivuhodné, že hokej má v našej obci toľko aktívnych hráčov každéhoveku. Nezabudnime preto ani na úspechy našich najmladších Grizlíkov, ktorí sa 12. januára zúčastnili piateho kola Oravskejminiligy a po výhre nad Pucovom, Kubínskymimedveďami a remíze s Námestovskými svišťami, skončili na druhom mieste.

Keďže zima tento rok ľadu na našom zimnom štadióne príliš nepriala, fanúšikovia na domácej pôde videli len málo zápasov. Tí skalní však mohli odohrané zápasy sledovať na neďalekom štadióne na Altise, a tiež v Dolnom Kubíne. Snáď nám budúca sezóna prinesie viac ľadového potešenia.

Čo sa týka našich stolnotenistov, tiež ich čakajú boje o posledné body sezóny. Najlepšie družstvo „A" sa drží na tretej priečke 3. ligy, čo je veľkým úspechom. Keďže do súťaže vstúpilo ako nováčik tejto ligy, skôr sa od neho očakávalo zbieranie skúseností a umiestnenie v druhej polovici tabuľky. Hráči však príjemne prekvapili a dokazujú, že stolní tenisti našej obce dokážu konkurovať i hráčom na vyššej úrovni. Druhému „B" oddielu patrí päť kôl pred koncom sezóny 6. miesto 5. ligy. Žiadne veľké zmeny, by sa v tomto prípade už udiať nemali a toto družstvo by malo nastúpiť i v ďalšej sezóne ako celok 5. ligy. Boje o záchranu však bude ešte zvádzať „C" družstvo, ktoré je momentálne na 9. mieste v 6. lige a je v reálnom ohrození barážového stretnutia, ktoré ho v prípade neúspechu môže poslať na ďalšiu sezónu do ligu nižšie. Tam naše farby túto sezónu zastupuje družstvo „D", ktoré si tu drží 5. miesto a do konca sezóny by sa to už vážnejšie meniť nemalo. Túto sezónu sa však naša stolnotenisová rodina rozrástla o skupinu „E", ktorá sa ako nováčik oravskej súťaže prihlásila do 8. ligy a v nej sa drží v zlatom strede – na piatom mieste. Verme teda, že všetky celky si v záverečných bojoch svoje pozície minimálne udržia a do ďalšej sezóny nastúpia s novým duchom, v snahe bojovať o postupy vyššie.

Veronika Kvaková

Hokejový turnaj

Dňa 1. 2. 2014 sa uskutočnil druhý ročník hokejového turnaja Hornej Oravy v Oravskej Lesnej.

V ňom si zmerali sily štyri mužstvá.

Na prvom mieste sa umiestnilo domáce mužstvo Oravskej Lesnej, hneď za ním skončili hokejisti z Novote. S brondzovou medailou odchádzali hráči Novej Bystrice a Stará Bystricasa tento rok ocitla štvrtom mieste.

Ocenení boli aj najlepší hráči z každého mužstva. Za Oravskú Lesnú to bol Matej Laššák (Labuda). Za Novoť Maťo Račák, z družstva Novej Bystrice Martin Poništ a za Starú Bystricu Tomáš Chmurčiak.

Za najlepšieho brankára bol vyhlásený hráč Novote Marek Antušák.

Organizátorom tohto hokejového turnaja bol Vladislav Svinčák, hlavným rozhodcom Štefan Kvak.

Horný rad zľava – A. Kuric, P. Vrbinčík, T. Lašák, T. Srogončík, M. Kolenčík, J. Srogončík, M. Srogoň, F. Dulovec, M. Laššák
Dolný rad zľava – A. Miterko, T. Ladňák, P. Miterko, P. Dibdiak, M. Miterko, V. Svinčák, J. Demko, R. Brňák, D. Olbert

Vlado Svinčák

Čo s voľným časom?

I keď množstvo snehu nepraje typickým zimným aktivitám, našli sme pre vás alternatívne riešenia ako stráviť voľný čas.

- V sobotu 8. marca sa v Oravskej Lesnej uskutoční už 10. ročník turisticko-lyžiaskeho prechodu Erdútsky horizont. Pre neprajné snehové podmienky bude tohoročný prechod zrejme len turistický.
- V sobotu 8. marca Aqua Relax Dolný Kubín pri príležitosti MDŽ pozýva dámy na relax za cenu 5 €.
- Skupina spájajúca populárnu hudbu a operný spev LA GIOIA sa predstaví 4. marca v Námestove. Cena vstupenky je 12 €.
- Koniec marca so sebou prináša do Námestova divadelné predstavenie Čert a káča v podaní divadla Clipperton z Banskej Bystrice. Inscenácia o papuľnatej dievke stojí 2 € a môžete ju vidieť 28. marca.

Mária Brišová

❖ **BystričankaKrásno nad Kysucou s.r.o. salaš Oravská Lesná:**
– ponúka na predaj jahňatá do chovu o váhe 10 – 15 kg, v cene 3,00 EUR/kg živej váhy.
Objednávky prijímame na tel. čísle: 0908 939 645, 903 314 208

❖ **Oznamujeme občanom, že od 3. apríla budeme mať otvorený predajný stánok na salaši na Jasenovskej, kde budeme predávať ovčie syry, bryndzu, žinčicu a iné mliečne výrobky.**

Lesnianske noviny: č.1/2014 ● Vydal: OZ Beskyd (Oravská Lesná 303, IČO: 37806068) v spolupráci s Obecným úradom ● Šéfredaktor: Mária Brišová ● Redakčná rada: Mgr. Daniel Mazúch, Jozef Rošťák, Lucia Brišová, Anna Pojezdalová, Veronika Kvaková ● E-mail: lesnianskenoviny@gmail.com ● FACEBOOK Lesnianske noviny ● Kontakt: 0908-02 42 18, 0905-34 45 77 ● registrované pod č. EČ 3599/09 ● ISSN 1338-9904 ● Grafická úprava, sadzba a tlač: ŠTÚDIO F, Ing. František TEŤÁK, Námestovo